

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/57/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113202880
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1113202880.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a sudcov Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Michaely Frimmelovej v právnej veci žalobkyne: Y. E., U.. XX.XX.XXXX, R. G. X, L., zastúpená advokátom JUDr. Petrom Vačokom, Vazovova 9/A, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o náhradu škody vo výške 859,95 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- eur, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 30. septembra 2015 č.k. 12C 25/2013-81 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v súvisiacej časti o náhrade trov prvoinštančného konania **z r u š u j e** a vec mu v tomto rozsahu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 50.000 eur so späťvzatím žaloby žalobkyňou v tejto časti a žalovanému Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom náhrady škody sumu 859,95 eur a nahradiť trovy konania vo výške 100% z priznanej istiny 859,95 eur, všetko na základe zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci.

2. Vychádzal zo žaloby žalobkyne, ktorou sa domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy od žalovaného označeného ako Slovenská republika zastúpená: 1. Ministerstvom vnútra SR, Pribinova 2, Bratislava a 2. Generálnou prokuratúrou SR, Štúrova 2, Bratislava, ktorú žalobu skutkovo odôvodnila tým, že uznesením vyšetrovateľa Okresného úradu justičnej polície PZ Komárno, ČVS: OÚJP-476/20-2003 Šv zo dňa 22.12.2003, bolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 a 3 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. O tri roky neskôr, uznesením zo dňa 6.3.2006 ČVS: OÚKP-476/20-2003 Šv, jej vyšetrovateľ Úradu justičnej a kriminálnej polície OR PZ v Komárne, vzniesol pre tento trestný čin obvinenie. Voči uvedenému uzneseniu podala sťažnosť a podaním z totožného dňa namietala postup vyšetrovateľa vo veci. OR PZ úrad justičnej a kriminálnej polície v Komárne uznesením zo dňa 4.4.2006 vyšetrovateľa z vykonávania úkonov v trestnom konaní nevytlúčil a Krajská prokuratúra Nitra uznesením sp.zn. 2KPt 289/06 zo dňa 7.4.2006 jej sťažnosť zamietla a zo strany Okresnej prokuratúry Komárno bola podaná obžaloba pod sp.zn. 1T 145/06. Rozsudkom Okresného súdu v Komárne sp.zn. 1T 145/06 zo dňa 20.6.2007 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To 35/2010 zo dňa 23.11.2010 bola spod obžaloby oslobodená z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola stíhaná. Podľa žalobkyne trestné stíhanie je vážnym zásahom do života každej osoby a má ďalekosiahle dôsledky, ktoré majú vplyv aj na osobný život po všetkých stránkach, preto je nevyhnuté, aby orgány činné v trestnom konaní dôkladne zvažili všetky skutočnosti, ktoré sú v prospech a neprospech vznesenia obvinenia, vzhľadom na následky, ktoré ním môžu byť spôsobené. Podľa žaloby bola žalobkyňa v trestnom konaní zastúpená advokátom JUDr. Petrom Vačokom, ktorému zaplatila trovy právneho zastúpenia 859,95 eur. Týmto jej bola spôsobená škoda titulom nezákonného

rozhodnutia, za ktoré označila uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 6.3.2006. Nemajetkovú ujmu za zníženie jej vážnosti a dôstojnosti v dôsledku trestného stíhania, zhoršenie jej zdravotného stavu po fyzickej a psychickej stránke, za zásah do súkromného a rodinného života, vyčíslila na 50.000 eur. Jej náhrady sa domáhala z titulu nesprávneho úradného postupu, za ktorý označila: zamietnutie jej sťažnosti voči uzneseniu o vznesení obvinenia, nevyúčtenie vyšetrovateľa z vykonávania úkonov v trestnom konaní, podanie obžaloby, podanie odvolania dozorovým prokurátorom. Dňa 19.3.2012 požiadala žalovaného v zmysle § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. o predbežné prerokovanie uplatneného nároku na náhradu škody, ktorú žiadosť vyhodnotil žalovaný ako nedôvodnú.

3. Poukázal na vyjadrenie žalovaného Slovenskej republiky, zastúpenej Ministerstvom vnútra SR, že vznesenie obvinenia dňa 6.3.2006 bolo realizované v zmysle záväzného pokynu dozorujúceho prokurátora a sťažnosť žalobkyne voči uzneseniu o vznesení obvinenia Krajská prokuratúra v Nitre dňa 7.4.2006 zamietla ako nedôvodnú, preto podľa neho konaním vyšetrovateľa nedošlo k žiadnemu porušeniu základných zásad trestného konania. Namietal, že nie sú splnené zákonné podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody podľa § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. Uviedol, že nemožno paušálne každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré nevyústilo v právoplatný odsudzujúci rozsudok obvineného, považovať za nezákonné, ale je potrebné zväžiť aj priebeh trestného konania z hľadiska vývoja dôkaznej situácie a zásad trestného konania (nález Ústavného súdu ČR sp.zn. III.ÚS 162/02). Vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu, z titulu ktorého si žalobkyňa uplatnila nemajetkovú ujmu, vzniesol námietku premlčania. Nárok na nemajetkovú ujmu označil za nepreukázaný.

4. Vychádzal tiež z vyjadrenia žalovaného Slovenskej republiky, zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR, že nie je orgánom oprávneným na konanie v danej veci. Uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy označil za neprimeraný z dôvodu, že podľa platnej úpravy je možné nemajetkovú ujmu priznať len do výšky náhrady poskytovanej osobám poškodeným násilnými trestnými činmi, čo predstavuje 16.885,- eur.

5. Súd prvej inštancie riadiac sa ustanovením § 27b ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. "Prechodné a záverečné ustanovenia k úpravám účinným od 1.1.2009", podľa ktorého zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje predpismi účinnými do 31.12.2008, uviedol, že v danom prípade ide o ust. § 4 ods. 1 písm. b) zákona 514/2003 Z.z., podľa ktorého vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ. Záver o tom, že v danom prípade škodu spôsobil vyšetrovateľ, podľa súdu prvej inštancie vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 53/1993 z 28.6.2003, podľa ktorého ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má, pri splnení ďalších zákonných predpokladov, nárok na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia, ktoré bolo vydané vyšetrovateľom. Okrem toho uviedol, že podľa § 4 ods. 1 písm. m) zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku (§15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej správy, ktorá patrí vo pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch ten orgán, ktorý začal konať ako prvý. V danom prípade to bolo Ministerstvo vnútra SR. Na základe uvedeného súd prvej inštancie rozhodol, že vo veci bude konať so Slovenskou republikou zastúpenou Ministerstvom vnútra SR.

6. Vo veci rozhodol právne vec posúdiac podľa ust. § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012, § 4 ods. 1 písm. b/ uvedeného zákona, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 a § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1 a § 18 ods. 1 uvedeného zákona, keď na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalobkyňi bolo uznesením Okresného riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Komárne, ČVS: OÚJP-476/20-2003 zo dňa 06.03.2006 vznesené obvinenie pre pokračujúci trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 3 Trestného zákona, ktoré jej bolo doručené dňa 06.03.2006. Žalobkyňa podala proti uzneseniu o vznesení obvinenia vydaného vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva PZ ÚJKP v Komárne v zákonnej lehote sťažnosť. Krajská prokuratúra Nitra uznesením č. k. 2KPt 289/06-3 zo dňa 07.04.2006 sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietla. Okresná prokuratúra Komárno dňa 5.9.2006 podala na žalobkyňu obžalobu č.k. Pv 1497/03-56 pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. v znení neskorších predpisov. Rozsudkom Okresného súdu v Komárne č.k. 1T 145/06 - 298 zo dňa 20.6.2007, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To 35/2010

zo dňa 23.11.2010, bola žalobkyňa spod obžaloby oslobodená, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

7. Z príjmového pokladničného dokladu JUDr. Petra Vačoka zo dňa 27.4.2007 súd prvej inštancie zistil, že žalobkyňa mu zaplatila zálohu 10.000 Sk (331,94 eur). Faktúrou č. XXXX zo dňa 9.8.2011 JUDr. Peter Vačok vyúčtoval žalobkyni trovy obhajoby v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Komárno sp.zn. 1T 145/06 a následne na Krajskom súde Nitra pod sp.zn. 2To 35/2010 v sume 528,51 eur. V prílohe faktúry JUDr. Peter Vačok špecifikoval vyúčtované právne úkony takto:

- príprava a prevzatie zastúpenia 26.9.2006 - § 14 ods. 1, písm. a) vyhl. 655/2004 Z.z.- 59,35 eur
- písomné podanie na súd 15.3.2007 - § 14 ods. 1, písm. c) vyhl. 655/2004 Z.z. - 64,58 eur,
- účasť na hlavnom pojednávaní 25.4.2007 - § 14 ods. 1, písm. d) vyhl. 655/2004 Z.z. - 193,73 eur,
- účasť na hlavnom pojednávaní 20.6.2007 - § 14 ods. 1, písm. d) vyhl. 655/2004 Z.z. - 94,58 eur,
- účasť na verejnom zasadnutí 23.11.2010- § 14 ods. 1, písm. d) vyhl. 655/2004 Z.z. - 80,11eur,

Spolu:462,35 eur a

cestovné náhrady za 25.4.2007, 20.6.2007 a 23.11.2010 vo výške 156,48 EUR podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách a 241,12 eur podľa vyhl. 655/2004 Z.z.

Z príjmového pokladničného dokladu JUDr. Petra Vačoka zo dňa 15.8.2011 mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobkyňa faktúru č. XX/XX JUDr. Petrovi Vačokovi uhradila.

Z osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty SR č. SK1020163738 zo dňa 30.3.2004 zistil, že JUDr. Peter Vačok je platiteľom DPH od 1.júla 1997.

8. Súd prvej inštancie vychádzal tiež zo zistenia, že žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. zo dňa 19.3.2012 žalobkyňa požiadala žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 859,95 eur spočívajúcej v uhradených trovách obhajoby JUDr. Petrovi Vačokovi v trestnom konaní a nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50.000 eur ako kompenzácie za zníženie jej vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti v dôsledku trestného stíhania, zhoršenie jej zdravotného stavu po fyzickej a psychickej stránke, za zásahy do súkromného života a rodinných vzťahov, ktoré majú trvalé následky i za spôsobenie značných prekážok a negatívnych zmien v profesionálnom živote.

9. Súd prvej inštancie vyslovil, že podmienka vydania nezákonného rozhodnutia podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. je splnená, ak rozhodnutie označené za nezákonné bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť rozhodnutím príslušného orgánu. Otázkou nezákonnosti preto nie je možné riešiť ako otázku predbežnú. Rozhodnutie, ktorým bolo nezákonné rozhodnutie zrušené, musí byť právoplatné.

10. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo 53/1993 z 28.6.2003, podľa ktorého ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má, pri splnení ďalších zákonných predpokladov, podľa ustanovení § 1 až 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia, ak bolo vydané vyšetrovateľom. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby a to bez zreteľa na to, či bol obhajca ustanovený, alebo si ho zvolil sám.

11. Súd prvej inštancie zhrnul, že žalobkyňa sa v predmetnom konaní po čiastočnom späťvzatí žaloby v časti nemajetkovej ujmy a čiastočnom zastavení konania v tejto časti postupom podľa ust. § 96 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho súdneho poriadku platného do 30.06.2016 (ďalej len „OSP“) domáhala od žalovaného zaplata škody vo výške 859,95 eur v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., z titulu nezákonného rozhodnutia, keď za nezákonné rozhodnutie označila uznesenie Okresného riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Komárne, ČVS: OÚJP-476/20-2003 Šv zo dňa 6.3.2006, ktorým jej bolo vznesené obvinenie pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. v znení neskorších predpisov. Taktiež aj ustálil, že žalobkyni bolo uznesením Okresného riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Komárne, ČVS: OÚJP-476/20-2003 Šv zo dňa 6.3.2006 vznesené obvinenie pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Z.z. v znení neskorších predpisov. Rozsudkom Okresného súdu v Komárne č.k. 1T 145/06-298 zo dňa 20.6.2007 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre č.k. 2To 35/2010 -313 zo dňa 23.11.2010 však bola žalobkyňa spod obžaloby oslobodená z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná. Vychádzal z vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo 53/1993 z 28.6.2003, podľa ktorého oslobodenie spod obžaloby má za následok

aj zrušenie obvinenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, nakoľko predpoklad o spáchaní trestného činu vyslovený v uznesení o vznesení obvinenia nebol potvrdený a zakladá nárok na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Podľa súdu prvej inštancie je pravdou, že podľa nálezů Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 163/2013 z 13.11.2013, nie každé uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré vyústilo do oslobodenia, je nezákonné, keď legálnym prostriedkom obvinenej, ako rozptýliť zákonnosť dôvodov, na ktorých bolo obvinenie postavené, bolo podanie sťažnosti proti nemu. Uviedol, že v danom prípade žalobkyňa sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia podala, ale táto bola uznesením Krajskej prokuratúry Nitra č.k. 2KPt 289/06 - 3 zo dňa 7.4.2006 ako nedôvodná zamietnutá. Oslobodenie žalobkyne preto podľa súdu prvej inštancie znamená, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo nezákonné a žalobkyňa má nárok na náhradu škody. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za preukázané splnenie zákonnej podmienky na priznanie nároku žalobkyne na náhradu škody podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorým je vydanie nezákonného rozhodnutia.

12. Následne súd prvej inštancie skúmal ďalšie dve podmienky pre úspešné uplatňovanie práva na náhradu škody podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., a to vznik škody a príčinnú súvislosť medzi škodou a týmto nezákonným rozhodnutím.

13. Poukázal na to, že žalobkyňa ako škodu vzniknutú jej z titulu nezákonného rozhodnutia označila trovy právneho zastúpenia, ktoré zvolenému advokátovi v trestnom konaní, v ktorom bola spod obžaloby oslobodená, zaplatila. Predložila ich vyúčtovanie advokátom JUDr. Petrom Vačekom faktúrou č. XXXX zo dňa 9.8.2011 s prílohou, spolu s príjmovými pokladničnými dokladmi advokáta zo dňa 27.4.2007 a 15.8.2011 o ich úhrade. Mal za to, že žalovaný špecifikáciu jednotlivých právnych úkonov, ich účelnosť, ani výšku nenamietal. Pokiaľ namietal, že príjmovým dokladom advokáta zo dňa 27.4.2007 a 15.8.2011, chýbajú čísla, pod ktorými boli v účtovníctve advokáta zaevidované, súd prvej inštancie bol toho názoru, že predložené príjmové doklady advokáta JUDr. Petra Vačoka zo dňa 27.4.2007 a 15.8.2011 sú dôkazom o úhrade a chýbajúce číslo príjmového dokladu, pod ktorým boli platby v účtovníctve advokáta zaevidované, neznamenajú, že k ich úhrade nedošlo. Pokiaľ žalovaný spochybnil úhradu zálohy dňa 27.4.2007, pretože žalobkyňa si na túto úhradu vo svojej výpovedi už nepamätala, súd prvej inštancie bol toho názoru, že predložený príjmový doklad advokáta JUDr. Petra Vačoka zo dňa 27.4.2007 je dôkazom o úhrade tejto zálohy bez ohľadu na to, či si na to žalobkyňa po ôsmich rokoch pamätá alebo nie. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní preukázala úhradu odmeny zvolenému advokátovi v trestnom konaní, v ktorom bola spod obžaloby oslobodená a túto uhradenú odmenu vyhodnotil súd prvej inštancie ako škodu, ktorá jej vznikla v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. a ktorá je v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím, s uznesením Okresného riaditeľstva PZ, Úrad justičnej a kriminálnej polície v Komárne, ČVS: OÚJP-476/20-2003 Šv zo dňa 6.3.2006, pretože nebyť tohto rozhodnutia, žalobkyňa by tieto náklady nemusela vynaložiť. Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní preukázala aj splnenie podmienky vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi škodou a nezákonným rozhodnutím a preto žalobe po jej čiastočnom späťvzatí vyhovel.

14. Žalovaným vznesenou námietkou premičania sa súd prvej inštancie po čiastočnom späťvzatí žaloby nezaoberal, pretože tá sa týkala len nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50.000 eur, uplatnenou z titulu nesprávneho úradného postupu orgánov činných v trestnom konaní.

15. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 142 ods. 1 a 7 OSP podľa zásady úspešnosti v konaní a žalobkyne, ktorá bola po čiastočnom späťvzatí návrhu v konaní úspešná, priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 100% z priznaného nároku 859,95 eur.

16. Proti tomuto rozsudku v jeho vyhovujúcej časti a časti týkajúcej sa náhrady trov konania podal riadne a včas odvolanie žalovaný a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď súdu prvej inštancie vytkol, že neakceptoval jeho námietku, že Ministerstvo vnútra SR nie je orgánom oprávneným zastupovať štát v zmysle ust. § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. Zhrnul, že dňa 22.12.2003 bolo vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva PZ Komárno, Úrad justičnej a kriminálnej polície, začaté trestné stíhanie, uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobkyne bolo vydané dňa 06.03.2006 na základe záväzného pokynu dozorcujúcej prokurátorky. O sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu o vznesení obvinenia rozhodovala Krajská prokuratúra v Nitre dňa 07.04.2006 a ako nedôvodnú ju zamietla. Okresná prokuratúra Komárno dňa 05.09.2006 podala na žalobkyňu obžalobu č.k. Pv 1497/03-56. Rozsudkom Okresného súdu v Komárne zo dňa 20.06.2007 č.k. 1T 145/06-298 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 23.11.2010 č.k. 2To 35/2010 bola žalobkyňa spod

obžaloby oslobodená. Poukázal na znenie ust. § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého je pre založenie príslušnosti Ministerstva vnútra SR ako orgánu konajúceho v mene Slovenskej republiky nutné súčasné splnenie dvoch stanovených podmienok, a to skutočnosť, že prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia a tiež skutočnosť, že prokurátor nepodal obžalobu v trestnej veci príslušnému súdu. V tomto smere poukázal i na tomuto zodpovedajúcu súdnu judikatúru. Z uvedeného dôvodu vyjadril názor, že predmetná vec po 01.01.2013 nespadá do pôsobnosti Ministerstva vnútra SR. Mal za to, že posúdenie toho, ktorý orgán štátu má konať za štát, je otázkou procesnoprávnou a teda zmeny procesného práva môžu pôsobiť výlučne odo dňa nadobudnutia účinnosti nového zákona, a to aj pre konania začaté pred jeho účinnosťou.

17. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

18. Podľa § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

19. Podľa § 470 ods. 2 CSP, veta prvá, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

20. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec podľa § 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP a § 381 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

21. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím a podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody je podľa ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. zrušenie alebo zmena nezákonného právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda príslušným orgánom. V prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má oslobodenie spod obžaloby súdnym rozhodnutím rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť, nakoľko výsledky súdneho konania nepotvrdili, že by obžalovaná spáchala trestný čin. Najavo tak vyšla nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia. Na základe uvedeného došlo teda k naplneniu predpokladu podľa ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.

22. Posúdenie otázky, ktorý orgán je príslušný konať v mene štátu, má len procesný význam z hľadiska predmetu sporu a nejde o otázku pasívnej legitímácie v konaní. Zistené nedostatky v zastúpení žalovaného majú povahu nedostatku procesných podmienok konania (R 48/1967). Na základe uvedeného je preto povinnosťou súdu konať s orgánom oprávneným na zastupovanie štátu v danej veci.

23. Predmetná žaloba bola podaná proti žalovanému, v mene ktorého koná príslušný orgán v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., pričom je povinnosťou žalobcu označiť v žalobe tento orgán. Žalobca v žalobe zo dňa 29.01.2013 za orgán konajúci v mene SR označil dva subjekty, a to Ministerstvo vnútra SR a Generálnu prokuratúru SR. Odstrániť uvedenú procesnú vadu bol povinný súd prvej inštancie výberom orgánu, ktorý má žalovaného v danej veci zastupovať.

24. Ustanovenie § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. upravuje, ktorý orgán koná v mene štátu, čo vyplýva aj z nadpisu tohto ustanovenia „Orgán konajúci v mene štátu“.

25. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. b/ a f/ zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu b/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru, f/ Generálna prokuratúra SR, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo v správnom konaní.

26. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 514/2003 Z.z. v znení od 01.01.2013, t.j. nadobudnutím účinnosti novely č. 412/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa ust. § 3 ods. 1, koná v mene štátu b/ Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ PZ alebo poverený príslušník PZ, a 1. Prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ alebo povereného príslušníka PZ a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2. vyšetrovateľ PZ alebo poverený príslušník PZ nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora. Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. f/ koná v mene štátu

Generálna prokuratúra SR, ak škodu spôsobil orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, trestnom konaní alebo správnom konaní.

27. Odvolací súd konštatuje, že zákonom č. 412/2012 Z.z. bol s účinnosťou od 01.01.2013 zmenený zákon č. 514/2003 Z.z. Novela zákona neobsahuje prechodné ustanovenie, pričom síce ide o hmotnoprávny zákon, ale jeho konkrétne ustanovenie o konaní za štát má povahu normy procesnej, z ktorého dôvodu sa pre konania od 01.01.2013 aplikuje znenie dané novelou, t.j. zákonom č. 412/2012 Z.z.

28. Odvolací súd mal v prejednávanej veci na základe obsahu spisu za preukázané, že nedošlo k naplneniu zákonných predpokladov pre zastupovanie SR Ministerstvom vnútra SR, nakoľko nedošlo k naplneniu niektorej zo skutkových podstát daných ust. § 4 ods. 1 písm. b/ uvedeného zákona, keďže v danej veci prokurátor zamietol sťažnosť žalobkyne proti vzneseniu obvinenia zo dňa 06.03.2006 a podal na ňu obžalobu a vo veci nerozhodol vyšetrovateľ PZ alebo poverený príslušník PZ bez záväzného pokynu prokurátora, čím došlo k založeniu oprávnenia Generálnej prokuratúry SR na konanie za štát v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa ust. § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z., keď za irelevantné odvolací súd vyhodnotil to, že žalobkyňa žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podala na Ministerstvo vnútra SR.

29. Na základe uvedeného je potom zrejmé, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil, ktorý orgán verejnej moci je oprávnený v danej veci za Slovenskú republiku pasívne legitimovanú v danom konaní zastupovať, čím bolo stranám sporu odňaté právo na spravodlivý proces.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil, nakoľko súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia otázky, do pôsobnosti ktorého orgánu verejnej moci zastupovanie štátu v danom prípade spadá, porušil vo vzťahu k stranám sporu právo na spravodlivý proces, keď vzhľadom na dvojínštančnosť súdneho konania nie je účelné tento nedostatok v konaní napraviť súdom odvolacím, nakoľko rozhodnutie odvolacieho súdu vo vzťahu k strane sporu v odvolacom konaní už zastúpenej oprávneným orgánom verejnej moci by znamenalo odňatie procesných práv tomuto zastupujúcemu orgánu v štádiu pred rozhodnutím odvolacieho súdu.

31. Podľa ust. § 391 ods. 1 CSP odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v rámci ktorého konania bude súd prvej inštancie viazaný vyššie uvedeným právnym názorom súdu odvolacieho (§ 391 ods. 2 CSP). V novom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie vec opätovne prejednať so žalovaným zastúpeným Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky a vo veci opätovne rozhodnúť, keď odvolací súd sa inak stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa v konaní preukázala vznik škody, jej výšku a príčinnú súvislosť medzi uznesením o vznesení obvinenia a škodou. V rámci nového rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania bude potrebné zohľadniť skutočnosť, že žalobkyňa vzala čiastočne späť žalobu o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 50.000 eur.

32. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).